

1. ODS Objectius de Desenvolupament Sostenible

Què són els Objectius de Desenvolupament Sostenible?

El 2015 va ser aprovada per l'Assemblea General de Nacions Unides l'Agenda 2030 de Desenvolupament Sostenible, amb els objectius d'eradicar la pobresa, lluitar contra la desigualtat i la injustícia, i posar fre al canvi climàtic, entre altres. Aquesta agenda marcarà l'acció global pel desenvolupament fins a l'any 2030 i configura un full de ruta d'actuació per assolir un objectiu comú: el desenvolupament mundial sostenible.

L'Agenda 2030 és una agenda integral i transversal –referida a les tres dimensions del desenvolupament sostenible (l'econòmica, la social i l'ambiental)– i d'aplicació universal, i es desplega mitjançant un sistema de 17 objectius de desenvolupament sostenible, a través dels quals es proposa abordar els grans reptes globals, des de la lluita contra la pobresa o el canvi climàtic fins a l'educació, la salut, la igualtat de gènere, la pau o les ciutats sostenibles. Cada ODS inclou diferents metes (en total 169) que contribueixen al compliment de l'objectiu.

L'Agenda 2030 estimula l'acció en 5 esferes de vital importància (conegudes com 'les 5 P'): persones (People), planeta (Planet), prosperitat (Prosperity), pau (Peace) i aliances (Partnership).

Els ODS substitueixen els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni, agenda del desenvolupament vigent fins al 2015. L'Agenda 2030 ens interpel·la a tots, des de les esferes internacionals, nacionals, regionals i locals. Cada nivell de govern responsable s'ha de comprometre mitjançant consensos, aliances i col·laboracions amb altres actors (tant del món empresarial, com acadèmic, com de la societat civil) per impulsar, implementar i aconseguir les fites marcades.

Nacions Unides

[Més informació](#)

<https://www.un.org/sustainabledevelopment/es/>

Malgrat que la taxa de pobresa mundial s'ha reduït a la meitat des de l'any 2000, a les regions en desenvolupament encara una de cada deu persones, i les seues famílies, continua subsistint amb 1,90 dòlars diaris i hi ha milions més que guanyen poc més que aquesta quantitat diària. S'han aconseguit avanços significatius en molts països de l'Àsia oriental i sud-oriental, però quasi el 42 per cent de la població de l'Àfrica Subsahariana continua vivint per davall del llindar de la pobresa.

La pobresa va més enllà de la falta d'ingressos i recursos per a garantir uns mitjans de vida sostenibles. La pobresa és un problema de drets humans. Entre les diferents manifestacions de la pobresa figuren la fam, la malnutrició, la falta d'un habitatge digne i l'accés limitat a altres serveis bàsics com l'educació o la salut. També es troben la discriminació i l'exclusió social, que inclou l'absència de la participació dels pobres en l'adopció de decisions, especialment d'aquelles que els afecten.

Per a aconseguir aquest Objectiu d'acabar amb la pobresa, el creixement econòmic ha de ser inclusiu, amb la finalitat de crear ocupacions sostenibles i de promoure la igualtat. Els sistemes de protecció social han d'aplicar-se per a mitigar els riscos dels països propensos a patir desastres i brindar suport per a enfrontar-se a les dificultats econòmiques. Aquests sistemes ajudaran a enfortir les respostes de les poblacions afectades davant pèrdues econòmiques inesperades durant els desastres i, finalment, ajudaran a erradicar la pobresa extrema en les zones més empobrides.

El sector alimentari i el sector agrícola ofereixen solucions claus per al desenvolupament i són vitals per a l'eliminació de la fam i la pobresa. Gestionades de manera adequada, l'agricultura, la silvicultura i l'aqüicultura poden subministrar menjar nutritiu a tot el planeta, així com generar ingressos decents, donar suport al desenvolupament centrat en les persones del camp i protegir el medi ambient.

Però ara mateix, els nostres sòls, oceans, boscos i la nostra aigua potable i biodiversitat estan patint un ràpid procés de degradació a causa de processos de sobreexplotació. A això s'afeg el canvi climàtic, que repercuteix sobre els recursos dels quals depenem i augmenta els riscos associats als desastres naturals com ara les sequeres i les inundacions. Moltes llauradores i llauradors ja no poden guanyar-se la vida en les terres que treballen, la qual cosa els obliga a emigrar a les ciutats a la recerca d'oportunitats.

Necessitem una profunda reforma del sistema agrari i alimentari mundial si volem nodrir als 815 milions de famolencs que existeixen actualment en el planeta i als dos mil milions de persones addicionals que viuran l'any 2050.

Les inversions en agricultura són crucials per a augmentar la capacitat productiva agrícola i els sistemes de producció alimentària sostenibles són necessaris per a ajudar a mitigar les dificultats de la fam.

Per a aconseguir els Objectius de Desenvolupament Sostenible és fonamental garantir una vida saludable i promoure el benestar universal. No obstant això, en moltes regions s'enfronten a greus riscos per a la salut, com a altes taxes de mortalitat materna i

neonatal, la propagació de malalties infeccioses i no transmissibles i una mala salut reproductiva.

En les últimes dècades, s'han obtingut grans avanços en relació amb l'augment de l'esperança de vida i la reducció d'algunes de les causes de mort més comunes relacionades amb la mortalitat infantil i materna, però per a aconseguir la meta d'aquest Objectiu, que estableix que en 2030 hi haja menys de 70 defuncions, s'haurà de millorar l'assistència qualificada en els parts. Així mateix, per a aconseguir l'objectiu de reduir les morts prematures per malalties no transmissibles en un terç per a 2030 es requerirà aplicar tecnologies més eficaces de combustibles nets per a cuinar i educació sobre els riscos del tabac. Es necessiten moltes més iniciatives per a erradicar per complet una àmplia gamma de malalties i per a fer front a nombroses i variades qüestions persistents i emergents relatives a la salut. Si ens centrem en proporcionar un finançament més eficient dels sistemes de salut, millorar el sanejament i la higiene, augmentar l'accés als serveis mèdics i proveir més consells sobre com reduir la contaminació ambiental, aconseguirem progressos significatius a ajudar a salvar les vides de milions de persones.

L'educació és la base per a millorar la nostra vida i el desenvolupament sostenible. A més de millorar la qualitat de vida de les persones, l'accés a l'educació inclusiva i equitativa pot ajudar proveir a la població local amb les eines necessàries per a desenvolupar solucions innovadores als problemes més grans del món.

En l'actualitat, més de 265 milions de xiquets i xiquetes no estan escolaritzats i el 22% d'aquests estan en edat d'assistir a l'escola primària. Així mateix, els xiquets que assisteixen a l'escola manquen dels coneixements bàsics de lectura i aritmètica. En l'última dècada, s'han produït importants avanços en relació amb la millora del seu accés a tots els nivells i amb l'augment en les taxes d'escolarització, sobretot, en el cas de les dones i les xiquetes. També s'ha millorat en gran manera el nivell mínim d'alfabetització. No obstant això, és necessari redoblar els esforços per a aconseguir majors avanços per a aconseguir els objectius de l'educació universal. Per exemple, el món ha aconseguit la igualtat entre xiquets i xiquetes en l'educació primària, però pocs països han aconseguit els seus objectius en tots els nivells educatius.

Les raons de la falta d'una educació de qualitat són l'escassetat de professors capacitats i les males condicions de les escoles de moltes zones del món i les qüestions d'equitat relacionades amb les oportunitats que tenen xiquets i xiquetes de zones rurals. Perquè es brinde educació de qualitat als xiquets de famílies empobrides, es necessita invertir en beques educatives, tallers de formació per a docents, construcció d'escoles i una millora de l'accés a l'aigua i electricitat a les escoles.

La igualtat entre els gèneres no és només un dret humà fonamental, sinó la base necessària per a aconseguir un món pacífic, pròsper i sostenible. Malgrat alguns avanços significatius, el canvi real ha sigut extremadament lent per a la majoria de les dones i xiquetes del món

Hui, cap país pot afirmar haver aconseguit la igualtat de gènere. Múltiples obstacles romanen sense canvis en la llei i en la cultura. Les dones continuen

guanyant menys, tenen menys opcions i experimenten múltiples formes de violència en la llar i en els espais públics. L'any 2020 representa una oportunitat important per a mobilitzar l'acció mundial per a aconseguir la igualtat de gènere i els drets humans de totes les dones i xiquetes.

L'aigua lliure d'impureses i accessible per a tots és part essencial del món en què volem viure. Hi ha suficient aigua dolça en el planeta per a aconseguir aquest somni. No obstant això, actualment el repartiment de l'aigua no és l'adequat i per a l'any 2050 s'espera que almenys un 25% de la població mundial viva en un país afectat per escassetat crònica i reiterada d'aigua dolça. La sequera afecta a alguns dels països més pobres del món, empitjora la fam i la desnutrició.

Aqueixa escassetat de recursos hídrics, juntament amb la mala qualitat de l'aigua i el sanejament inadequat repercuteixen en la seguretat alimentària, els mitjans de subsistència i l'oportunitat d'educació per a les famílies pobres a tot el món. Afortunadament, s'han fet alguns avanços en l'última dècada i més del 90% de la població mundial té accés a fonts d'aigua potable millorades.

Per a millorar l'accés a aigua apta per al consum i al sanejament, i la gestió racional dels ecosistemes d'aigua dolça entre les comunitats locals en diversos països en desenvolupament de l'Àfrica Subsahariana, Àsia Central, Àsia Meridional, Àsia Oriental i Àsia Sud-oriental.

L'energia és fonamental per a quasi tots els grans desafiaments i oportunitats als quals fa front el món actualment. Ja siga per a l'ocupació, la seguretat, el canvi climàtic, la producció d'aliments o per a augmentar els ingressos. L'accés universal a l'energia és essencial.

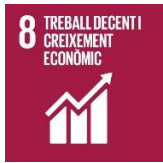
Treballar per a aconseguir les metes d'aquest objectiu és especialment important ja que afecta directament en la consecució d'altres objectius de desenvolupament sostenible. És vital secundar noves iniciatives econòmiques i laborals que assegurin l'accés universal als serveis d'energia moderns, milloren el rendiment energètic i augmenten l'ús de fonts renovables per a crear comunitats més sostenibles i inclusives i per a la resiliència davant problemes ambientals com el canvi climàtic.

L'accés a tecnologies i combustibles menys contaminants per a cuinar va augmentar al 57,4% en 2014, poc més que el 56,5% registrat en 2012. Més de 3000 milions de persones, la majoria d'Àsia i Àfrica Subsahariana, encara cuinen amb combustibles molt contaminants i tecnologies poc eficients.

En l'actualitat, més de 3000 milions de persones, el 50% d'elles d'Àfrica Subsahariana, encara cuinen amb combustibles molt contaminants i tecnologies poc eficients. Afortunadament, la situació ha millorat en l'última dècada: la proporció de l'energia renovable ha augmentat respecte al consum final d'energia gràcies a l'ús de fonts d'energia com la hidroelèctrica, la solar i l'eòlica, i la proporció d'energia utilitzada per unitat de PIB també està disminuint.

No obstant això, l'avanç en tots els àmbits de l'energia sostenible no està a l'altura del que es necessita per a aconseguir el seu accés universal i aconseguir les metes d'aquest Objectiu. S'ha d'augmentar l'ús d'energia renovable en sectors com el de la calefacció i el transport. Així mateix, són necessàries les inversions públiques i privades en energia; així com majors nivells de finançament i polítiques amb

compromisos més audaços, a més de la bona disposició dels països per a adoptar noves tecnologies en una escala molt més àmplia.

Aproximadament la meitat de la població mundial encara viu amb l'equivalent a uns 2 dòlars estatunidencs diaris, amb una taxa mundial de desocupació del 5.7%, i en molts llocs el fet de tindre una ocupació no garanteix la capacitat per a escapar de la pobresa.

Hem de reflexionar sobre aquest progrés lent i desigual, i revisar les nostres polítiques econòmiques i socials destinades a erradicar la pobresa. La contínua falta d'oportunitats de treball decent, la insuficient inversió i el baix consum produeixen una erosió del contracte social bàsic subjacent en les societats democràtiques: el dret de tots a compartir el progrés. La creació d'ocupacions de qualitat continua constituint un gran desafiament per a quasi totes les economies. Encara que la taxa mitjana de creixement anual del PIB real per càpita a tot el món va en augment any rere any, encara hi ha molts països menys avançats en els quals les taxes de creixement estan desacelerant i lluny d'aconseguir la taxa del 7% establida per a 2030. La disminució de la productivitat laboral i augment de les taxes de desocupació influeixen negativament en el nivell de vida i els salaris. Per a aconseguir el desenvolupament econòmic sostenible, les societats hauran de crear les condicions necessàries perquè les persones accedisquen a ocupacions de qualitat, estimulants l'economia sense danyar el medi ambient. També haurà d'haver-hi oportunitats laborals per a tota la població en edat de treballar, amb condicions de treball decents. Així mateix, l'augment de la productivitat laboral, la reducció de la taxa de desocupació, especialment entre els joves, i la millora de l'accés als serveis financers per a gestionar els ingressos, acumular actius i realitzar inversions productives són components essencials d'un creixement econòmic sostingut i inclusiu. L'augment dels compromisos amb el comerç, la banca i la infraestructura agrícola també ajudarà a augmentar la productivitat i a reduir els nivells de desocupació a les regions més empobrides del món.

Des de fa temps es reconeix que per a aconseguir una economia robusta es necessiten inversions en infraestructura (transport, regadiu, energia, tecnologia de la informació i les comunicacions).

Aquestes són fonamentals per a aconseguir un desenvolupament sostenible, apoderar a les societats de nombrosos països, fomentar una major estabilitat social i aconseguir ciutats més resistents al canvi climàtic. El sector manufacturer és un impulsor important del desenvolupament econòmic i de l'ocupació. En l'actualitat, no obstant això, el valor agregat de la industrialització per càpita és només de 100 dòlars als països menys desenvolupats en comparació amb més de 4500 dòlars a Europa i Amèrica del Nord. Un altre factor important a considerar és l'emissió de diòxid de carboni durant els processos de fabricació. Les emissions han disminuït en l'última dècada en molts països, però aquesta disminució no ha sigut uniforme a tot el món.

El progrés tecnològic ha d'estar en la base dels esforços per a aconseguir els objectius mediambientals, com l'augment dels recursos i l'eficiència energètica. Sense tecnologia i innovació, la industrialització no ocorrerà, i sense industrialització, no hi haurà desenvolupament. És necessari invertir més en productes d'alta tecnologia que dominen les produccions manufactureres per a

augmentar l'eficiència i millorar els serveis cel·lulars mòbils perquè les persones puguin connectades.

La comunitat internacional ha aconseguit grans avanços traient a les persones de la pobresa. Les nacions més vulnerables —els països menys avançats, els països en desenvolupament sense litoral i els xicotets Estats insulars en desenvolupament— continuen avançant en l'àmbit de la reducció de la pobresa.

No obstant això, continuen existint desigualtats i grans disparitats en l'accés als serveis sanitaris i educatius i a altres béns productius.

A més, a pesar que la desigualtat dels ingressos entre països ha pogut reduir-se, dins dels propis països ha augmentat. Existeix un consens cada vegada major que el creixement econòmic no és suficient per a reduir la pobresa si aquest no és inclusiu ni té en compte les tres dimensions del desenvolupament sostenible: econòmica, social i ambiental. Afortunadament, la desigualtat d'ingressos s'ha reduït tant entre països com dins d'ells. En l'actualitat, l'ingrés per càpita de 60 dels 94 països dels quals es tenen dades ha augmentat més ràpidament que la mitjana nacional. També s'han aconseguit alguns progressos en la creació de condicions d'accés favorables per a les exportacions dels països menys avançats.

Amb la finalitat de reduir la desigualtat, s'ha recomanat l'aplicació de polítiques universals que prestin també especial atenció a les necessitats de les poblacions desfavorides i marginades. És necessari que hi haja un augment en el tracte lliure d'aranzels i que es continuen afavorint les exportacions dels països en desenvolupament, a més d'augmentar la participació del vot dels països en desenvolupament dins del Fons Monetari Internacional (FMI). Finalment, les innovacions en tecnologia poden ajudar a reduir elevat cost de transferir diners per als treballadors migrants.

Les ciutats són formiguers d'idees, comerç, cultura, ciència, productivitat, desenvolupament social i molt més. En el millor dels casos, les ciutats han permès a les persones progressar social i econòmicament. En els últims decennis, el món ha experimentat un creixement urbà sense precedents.

En 2015, prop de 4000 milions de persones vivia en ciutats i es preveu que aqueix número augmente fins a uns 5000 milions per a 2030. Es necessita millorar, per tant, la planificació i la gestió urbanes perquè els espais urbans del món siguin més inclusius, segurs, resilents i sostenibles. Ara bé, són molts els problemes que existeixen per a mantindre ciutats de manera que es continuen generant ocupacions i sent pròsperes sense exercir pressió sobre la terra i els recursos. Els problemes comuns de les ciutats són la congestió, la falta de fons per a prestar serveis bàsics, la falta de polítiques apropiades en matèria de terres i habitatge i la deterioració de la infraestructura.

Els problemes que enfronten les ciutats, com la recollida i la gestió segures de les deixalles sòlides, es poden vèncer de manera que els permeta continuar prosperant i creixent, i al mateix temps aprofitar millor els recursos i reduir la contaminació i la pobresa. Un exemple d'això és l'augment en els serveis municipals de recollida de deixalles. El futur que volem inclou ciutats d'oportunitats, amb accés a serveis bàsics, energia, habitatge, transport i més facilitats per a tots.

El consum i la producció sostenible consisteixen a fomentar l'ús eficient dels recursos i l'energia, la construcció d'infraestructures que no danyen el medi ambient, la millora de l'accés als serveis bàsics i la creació d'ocupacions ecològiques, justament remunerats i amb bones condicions laborals.

Tot això es tradueix en una millor qualitat de vida per a tots i, a més, ajuda a aconseguir plans generals de desenvolupament, que rebaixen costos econòmics, ambientals i socials, que augmenten la competitivitat i que reduïsquen la pobresa. En l'actualitat, el consum de materials dels recursos naturals està augmentant, particularment a Àsia oriental. Així mateix, els països continuen abordant els desafiaments relacionats amb la contaminació de l'aire, l'aigua i el sòl. L'objectiu del consum i la producció sostenibles és fer més i millors coses amb menys recursos. Es tracta de crear guanys nets de les activitats econòmiques mitjançant la reducció de la utilització dels recursos, la degradació i la contaminació, aconseguint al mateix temps una millor qualitat de vida. Es necessita, a més, adoptar un enfocament sistèmic i aconseguir la cooperació entre els participants de la cadena de subministrament, des del productor fins al consumidor final. Consisteix a sensibilitzar als consumidors mitjançant l'educació sobre les maneres de vida sostenibles, facilitant-los informació adequada a través del etiquetatge i les normes d'ús, entre altres.

El canvi climàtic afecta a tots els països en tots els continents, produint un impacte negatiu en la seua economia, la vida de les persones i les comunitats. En un futur es preveu que les conseqüències seran pitjors.

Els patrons climàtics estan canviant, els nivells de la mar estan augmentant, els esdeveniments climàtics són cada vegada més extrems i les emissions del gas d'efecte d'hivernacle estan ara en els nivells més alts de la història. Si no actuem, la temperatura mitjana de la superfície del món podria augmentar uns 3 graus centígrads aquest segle. Les persones més pobres i vulnerables seran els més perjudicats.

En l'actualitat, tenim al nostre abast solucions viables perquè els països puguin tindre una activitat econòmica més sostenible i més respectuosa amb el medi ambient. El canvi d'actituds s'accelera a mesura que més persones estan recorrent a l'energia renovable i a altres solucions per a reduir les emissions i augmentar els esforços d'adaptació. Però el canvi climàtic és un repte global que no respecta les fronteres nacionals. És un problema que requereix que la comunitat internacional treballi de manera coordinada i precisa perquè els països en desenvolupament avancen cap a una economia baixa en carboni.

Per a enfortir la resposta global a l'amenaça del canvi climàtic, els països van adoptar l'Acord de París en la COP21 a París, que va entrar en vigor al novembre de 2016. En l'acord, tots els països van acordar treballar per a limitar l'augment de la temperatura global a menys de 2 graus centígrads. Vosté pot obtenir més informació sobre l'acord aquí. La implementació de l'Acord de París és essencial per a aconseguir els Objectius de Desenvolupament Sostenible, i proporciona un full de ruta per a accions climàtiques que reduiran les emissions i crearan la resiliència

climàtica que el món necessita. Vosté pot veure quins països han signat l'acord i quins han presentat la seua ratificació. A abril de 2018, 175 Parts han ratificat l'Acord de París i 10 països en desenvolupament van presentar la primera versió dels seus plans nacionals d'adaptació, per a respondre al canvi climàtic.

Els oceans del món —la seua temperatura, química, corrents i vida— mouen sistemes que fan que la Terra siga habitable per a la humanitat. Les nostres precipitacions, l'aigua potable, el clima, el temps, les costes, gran part dels nostres aliments i fins i tot l'oxigen de l'aire que respirem provenen, en última instància de la mar i són regulats per aquest.

Històricament, els oceans i les mars han sigut llits vitals del comerç i el transport. La gestió prudent d'aquest recurs essencial és una característica clau del futur sostenible. No obstant això, en l'actualitat, existeix una contínua deterioració de les aigües costaneres, a causa de la contaminació i l'acidificació dels oceans, que està tenint un efecte advers sobre el funcionament dels ecosistemes i la biodiversitat, i que també està afectant negativament la pesca de xicoteta escala.

Les àrees marines protegides han de ser administrades de manera efectiva, comptar amb recursos suficients i regulacions que ajuden a reduir la sobrepesca, la contaminació marina i l'acidificació dels oceans.

El 30.7% de la superfície terrestre està coberta per boscos i aquests, a més de proporcionar seguretat alimentària i refugi, són fonamentals per a combatre el canvi climàtic, perquè protegeixen la diversitat biològica i els habitatges de la població indígena. En protegir els boscos, també podrem enfortir la gestió dels recursos naturals i augmentar la productivitat de la terra.

Actualment, 13 milions d'hectàrees de bosc desapareixen cada any i la degradació persistent de les zones àrides està provocant a més la desertificació de 3600 milions d'hectàrees. Encara que un 15% de la terra es troba actualment baix protecció, la biodiversitat encara està en risc. La desforestació i la desertificació, provocades per les activitats humanes i el canvi climàtic, suposen grans reptes per al desenvolupament sostenible i han afectat la vida i els mitjans de vida de milions de persones en la lluita contra la pobresa.

Malgrat els grans desafiaments, s'estan realitzant esforços per a gestionar els boscos i combatre la desertificació. Actualment, s'estan implementant dos acords internacionals que promouen l'ús dels recursos de manera equitativa, i també s'està realitzant inversions financeres en suport de la biodiversitat.

Les amenaces d'homicidi intencional, la violència contra els xiquets, el tràfic de persones i la violència sexual, són temes importants que ha de ser abordats per a crear societats pacífiques i inclusives. Aplanen el camí per a la provisió d'accés a la justícia per a tots i per a la construcció d'institucions efectives i responsables en tots els nivells.

Si bé els casos d'homicidis i tràfic de persones han experimentat un progrés significatiu en l'última dècada, encara hi ha milers de persones en major risc d'homicidi intencional a Amèrica Llatina, l'Àfrica subsahariana i Àsia. Les violacions

dels drets del xiquet a través de l'agressió i la violència sexual continuen assolant a molts països a tot el món, especialment perquè la falta d'informació i la falta de dades agreugen el problema.

Per a fer front a aquests desafiaments i construir societats més pacífiques i inclusives, és necessari que s'establisquen reglamentacions més eficients i transparents, i pressupostos governamentals integrals i realistes. Un dels primers passos a la protecció dels drets individuals és la implementació del registre mundial de naixements i la creació d'institucions nacionals de drets humans més independents a tot el món.

Un programa reeixit de desenvolupament sostenible requereix aliances entre els governs, el sector privat i la societat civil. Aquestes aliances inclusives construïdes sobre principis i valors, una visió compartida, i metes compartides, que col·loquen a la gent i al planeta en el centre, són necessàries a nivell global, regional, nacional i local.

S'han realitzat progressos en relació a les aliances per al finançament, especialment amb un augment de l'ajuda dirigida als refugiats als països donants. No obstant això, es requereixen més aliances per a la prestació de serveis fixos massius, que són encara en l'actualitat de cost molt elevat. També hi ha una falta de censos de població i habitatge, necessaris per a obtenir dades desglossades que servisquen de base per a la implementació de polítiques i programes de desenvolupament.

D'altra banda, es necessita una acció urgent per a mobilitzar, redirigir i desbloquejar el poder transformador de bilions de dòlars dels recursos privats per a complir amb els objectius del desenvolupament sostenible. Inversions a llarg termini, inclosa la inversió estrangera directa, són necessàries en sectors crítics, especialment als països en desenvolupament. Aquestes inclouen l'energia sostenible, la infraestructura i el transport, així com les tecnologies de la informació i les comunicacions. El sector públic haurà d'establir una direcció clara. La revisió i supervisió dels esquemes de treball, els reglaments i les estructures d'incentius, que permeten aquestes inversions, han de ser repotençats per a atraure noves inversions i enfortir el desenvolupament sostenible. Els mecanismes nacionals de control com les entitats fiscalitzadores superiors i les funcions de supervisió de part dels òrgans legislatius deuen també reforçar-se.